

vi kunne stille op, ikke kan løse sin Opgave, selv om den føres med den største Dygtighed. Dens Rytter ere imidlertid af en saadan Vætskaffenhed, at man fra Land meget vanskelig kan forhindre Indsmugling af Vaaben og i denne Henseende er det af stor Betydning at have et aarvaagent Politi paa Søen, med andre Ord en Orlogsmand, der med den største Lethed kan affjære al Tilførsel af Vaaben. Men i Spørgsmaalet om en Orlogsmands Stationering træder ogsaa et andet Hensyn frem med stor Styrke. Væde Medlemmer have til forskjellige Tider havt Leilighed til at blive bekendte med, hvorledes i asiatiske og afrikanske Lande en Del af den indfødte Befolkning ved at iagttage visse Formaliteter kan blive henført under en eller anden Nation som denne Nations Undersaatter. Fra det Dieblit dette er sket, faae disse Indfødte Karakteren af fremmede Undersaatter og ere i Medfør af denne Karakter berettigede til at nyde vedkommende Konsulers Beskyttelse. Konsulerne satte en Væde i at yde Beskyttelse i den videste Udstrækning uden Hensyn til, om de paa den mest kranke Maade berøve de andre Indfødtes Interesser. Naar nu Konsulen ikke selv formaar at gennemføre sin Hensigt, idet han opræder som Beskytter for disse saakaldte Undersaatter, tilkalder han en Orlogsmand, der saa truer med Bombardement og Sigennde. Det er Sager af denne Natur, som har givet Anledning til, at der er sludt paa mange Byer baade i Asien og Afrika. I vore vestindiske Ders Veliggenhed ligger der en Fare for, at denne Opræden af fremmede Konsuler vil kunne efterlignes. Vel kan der ikke være Tale om, at en eller anden Formalitets Sagttagelse er tilstrækkelig til, at en Del af vore Undersaatter faae Karakteren af fremmede Undersaatter; men ligesom ved Indvandring af Arbeidere bliver Kolonien mere eller mindre beboet af fremmede Undersaatter, og vedkommende fremmede Undersaatters Konsuler faae saaledes, da Kolonien ligger saa fjernt fra Moberlandet, en vis Anledning til at efterligne deres Standsfæller i barbariske Lande. For at støtte deres Opræden i denne Retning kunne de da ogsaa tilkalde en Orlogsmand. Naar Orlogsmanden møder ved Kolonien, uden at træffe nogen dansk Orlogsmand, er han meget udfat for fuldstændig at give sig sin Konsul i Hals, udfat for ubelukkende at maatte følge den Opfattelse, Konsulen har; men fra det Dieblit, da der ligger en dansk Orlogsmand paa Stedet, indtræder det eiendommelige Forhold, at den fremmede Orlogsmand er meget forsigtig i sin Opræden, og det er en Kjendsgjerning, som vistnok ikke støtter sig til formulerede Bestemmelser i Folketretten, men som efterhaanden har faaet en Slags Hævd, at man ganske anderledes betragter den mindste Orlogsmand som et Stykke af Moberlandet end Kolonien. Flaget, der vaier fra Orlogsmanden, respekteres i

langt høiere Grad end Flaget, der vaier fra Bygningerne iland. Jeg siger ikke, at noget Saadant er sket, men jeg siger, at vi ved ikke idetmindste foreløbig at stationere en Orlogsmand i Vestindien i allerhøieste Grad opfordrer vedkommende fremmede Konsuler til at slaa ind paa en Bane, der i sig selv vil indeholde en ganske overordentlig Yomngelse for os, og det saa meget mere, som vi ere en lille Stat, der i flige Tilfælde maa tie og taale. Naar man altsaa, saalænge Forholdene ikke ere komne til Ro, er udfat for, at Sligt kunde ske, er der jo deri ogsaa en stærk Opfordring til at holde et Bagtskib i Vestindien, og har Regjeringen denne Opfattelse, søges der Midlerne dertil, vil det vise sig, at det medfører en meget betydelig Beføstning, selv om det udføres paa den mest økonomiske Maade. De Omkostninger, det vil medføre, ere anførte i Betænkningen. Naar man, til Eroers for disse Udgifter, gaar ud fra, at Orlogsmanden vil blive stationeret, vil der efter Hiertallets Mening derved kunne foretages en lille Reduktion i Styrken. Den mindste Orlogsmand, der blandt de Skibe, vi have, kunde være Spørgsmaal om at sende over Atlanterhavet, vilde være et Skib som Skonneren „Jylla“ eller „Diana“, og et saadant Skib vil kunne afgive et Landgangskorps paa 30 Menige og 6 Underofficerer. Naar man reducerer Styrken, der findes iland, med et tilsvarende Antal som det, der vil kunne afgives fra det fast stationerede Orlogsskib, kommer man til en Styrkeliste, der svarer næsten nøjagtig til den, der var normeret for de vestindiske Der i 1872. Der kan hertil gøres den Bemærkning, at derved kun finder en Reduktion Sted blandt Underbefalingsmænd og Menige; men jeg skal dertil svare, at det ligger i Forholdenes Natur. Officerernes Antal ved den vestindiske Hærstyrke som overhovedet ved Hærsdelinger, der benyttes under tilsvarende Forhold, bestemmes ikke saa meget af Underbefalingsmændenes og de Meniges Antal, som af de forskjellige væsentlige Poster, som maa betros Officerer, under alvorlige Forhold. Hærimod kan vel ansøres, at Bagtskibet kan afgive Officerer, der kunne erstatte den enkelte Officer, som Styrken forringedes med, men dertil skal jeg bemærke, at Spøfficerer, der gaa i Land med et Landgangskompani, ikke have Leilighed til i saa høj en Grad som de Officerer, der stadig færdes paa Landjorden, at erhverve sig det grundige Kjendskab til Terrainet, som er en væsentlig Betingelse for, at en saa overordentlig ringe Hærstyrke som den vestindiske kan anvendes paa rette Maade.

Idet jeg saaledes har berørt de væsentligste Punkter i det forelagte Forslag, skal jeg kun tilføje, at Hiertallet ligeledes slutter sig til Tanken om at gjøre Sikkringstjenesten saa formaalstjening som mulig ved at etablere den Telegrafforbindelse, som bringes i Forslag. — Svad Mindretallets